

capitolul II

PSIHOLOGIA INCONSTIENTULUI

Psihologia inconstientului este acea psihologie care ca obiect de studiu dimensiunea psihicului inaccesibilă în mod direct conștiinței, ci doar indirect printr-un demers de interpretare. Între psihologia inconstientului și psihologia conștiinței (care se ocupă de fenomenele psihice direct accesibile conștiinței), există un raport de complementaritate pentru că între inconstient și conștient există o relație dinamică.

Ideea de inconstient înainte de Freud

Este important că nu Freud este primul în istoria culturii umane care introduce ideea de inconstient și conștient. Ele preexistă apariției psihanalizei în filozofie și în literatură. În filozofie inconstientul a fost gândit pe baza de introspecție. În plus, filozofii ce au vorbit de inconstient l-au gândit ca pe un preconstient (dimensiune latentă a psihicului ce poate fi actualizată).

Ex.: Un mod de filozofie de a gândi ***inconstientul nefreudian***

Leibniz

- inconstientul = percepții mici care prin sumare reciprocă produc conștiința.

Kant:

- reprezentări *intunecate* (sunt exterioare conștiinței).

La Leibniz și Kant, ceea ce era denumit inconstient putea fi actualizat și putea deveni conștient fără nici o dificultate.

Kant are două idei pur psihanalitice:

1. Dacă aceste reprezentări sunt intunecate, adică nu sunt conștiente, atunci de unde știm că ele există?

Răspuns : Știm că există reprezentări intunecate datorită unui demers de interpretare.

2. Raportul cantitativ dintre reprezentările intunecate (inconstiente) și cele conștiente:

Interpretare: Reprezentările intunecate alcătuiesc o imensitate pe fondul căreia reprezentările conștiente constituie simple puncte.

În filozofie există și o concepție despre ***inconstientul metafizic***, ce are ca susținători: Fichte, Schelling și Edward von Hartmann.

Hartmann: inconstientul metafizic este ființa metafizică unitară din cosmos.

Singurul filosof care se apropie de noțiunea psihanalitică de inconstient este **Nietzsche:** „inconstientul este un continut inaccesibil conștiinței și eului.”. Tot la el apare și ideea de refulare pe care o numește „viață activă”. Nietzsche îl anticipează pe Freud în ceea ce privește importanța sexualității, dar și pe Adler atunci când susține că dorința de putere este forța motrice cea mai importantă a inconstientului.

Nietzsche este singurul gânditor față de care mișcarea psihanalitică face un gest de recunoaștere, în sensul că în 1911, când Congresul de psihanaliză se susține la Valtmart, reprezentanții mișcării aduc omagiul lor sorei filosofului.

Contribuție lui Freud

Pe fundalul descris mai sus, contribuția lui Freud constă în aceea că la el ideea de inconstient nu se mai alimentează din speculații (introspecții), ci se bazează pe o experiență clinică de tip psihoterapeutic, care i-a arătat că în spatele simptomelor nevrotice se află conținuturi inconstiente. Concepția lui Freud are o bază empirică și nu se alimentează din concepții teoretice.

De fiecare dată în mișcarea psihanalitică, atunci când s-a modificat concepția despre inconstient, s-a făcut pe baze empirice:

Adler: concepția lui despre complexul de inferioritate se bazează pe studierea și tratarea unui alt tip de clientelă decât Freud.

Jung: concepția lui se bazează pe un alt material clinic, și anume studiul și terapia psihozelor. Jung face cunoscute arhetipurile tratând psihotici, arhetipurile aparând în delirurile acestora.

Melanie Klein are la bază un nou material : psihanaliza copilului. Studiul și terapia copilului creează o nouă concepție despre inconstient, care prevalează în momentul de față în Occident.

PRINCIPALELE FENOMENE ALE INCONSTIENTULUI

I. ACTELE RATATE

Definitia Actelor Ratate

Sunt acte psihice care rezulta din interferenta a 2 intentii, una constienta si alta inconstienta sau preconstienta, prima fiind tendinta perturbata, iar cea de-a doua tendinta perturbatoare (continuturile perturbatoare sunt cele respinse de educatia morala (sexuale - agresive sau de autoafirmare).

Acest fenomen are **2 avantaje** :

1. Spre deosebire de simptom, acest fenomen e accesibil observarii curente. Toti pot observa acest fenomen fara a avea o pregatire speciala.
2. Dintre toate manifestarile inconstientului este cel mai transparent. Prin intermediul sau se manifesta cel mai adesea continuturile preconstiente.

Ex.: - Cristian Topescu la TVR : „De la revolutie au trecut 10 ani”, in loc sa spuna 10 luni a spus 10 ani, indicand faptul ca ar fi dorit ca distanta dintre el si eveniment sa si fost mai mare.

- In campanie electorala Iliescu i se adreseaza lui Constantinescu cu „tovarase Ceausescu”

Conditiiile de existenta ale actului ratat

Freud face distinctie intre patologia vietii cotidiene si patologia adevarata (psihiatrica sau nu), distinctie determinata de urmatoarele conditii:

- **I** caracterul punctual, pasager al tulburarii respective.
- **II** persoana care face actul ratat trebuie sa-l poata realiza corect in mod obisnuit.
- **III** autorul actului ratat sa recunoasca greseala sa, de indata ce i se semnaleaza.
- **IV** autorul actului ratat, odata ce a recunoscut eroarea sa, sa incerce sa se apere de ea, atribuind-o intamplarii, neatentiei etc.

Teoriile prefreudiene despre actele ratate

A. Teoriile fiziologice si psiho-fiziologice

Printre sustinatorii ei se numara si Wundt.

Actele ratate, ar fi produse datorita unor perturbari fiziologice (oboseala, surescitare etc) - toate aceste tulburari ne distrag atentia de la activitatea constienta.. Aceasta teorie, ca si teoriile somatice despre vis, scot actul ratat din sfera sensului si il plaseaza in sfera non-sensului.

Critica lui Freud la adresa acestei teorii:

- actele ratate apar si la persoane care nu obosite, distrase.
- performanta nu e conditionata de concentrarea atentiei asupra actului respectiv. Foarte multe acte automatizate se desfasoara fara concentrarea atentiei.
- exista cazuri in care concentrarea atentiei oricat de intensa, nu produce efectul asteptat
- actul ratat poate fi sugerat (**Ex.:** La repetitia unei piese, unui actor incepator i s-a sugerat sa spuna ceva gresit, ceea ce adus la o replica gresita in timpul reprezentatiei).

Dupa Freud, conditia fiziologica si psiho-fiziologica nu sunt cauze si nici macar conditii necesare aparitiei actului ratat, ci sunt doar conditii favorizante.

B. Teoria fonetica. Conform acestei teorii, *actul ratat s-ar datora relatiei fonetice dintre cuvinte.*

Freud, considera ca factorii fonetici nu sunt decat conditii favorizante.

C. Teoria opiniei comune. Aceasta nu acorda mare importanta actului ratat pentru ca nu are, de cele mai multe ori, consecinte practice importante, si il atribuie hazardului. Aceiasi opinie comuna se raporteaza insa altfel fata de vis, atribuindu-i un sens. Psihanaliza, nu confunda caracterul neînsemnat al indiciilor cu semnificatia acestor indicii. Pentru psihanaliza, indicii neînsemnate pot trimite spre sensuri majore.

Freud, critica opinia comuna si ii opune o conceptie diferita : In viata psihica nu exista hazard, hazardul exista doar in lumea exterioara (inconjuroare), in viata psihica existand doar determinism.

Clasificarea actelor ratate

Freud le clasifica dupa :

- A. Raportul dintre tendinta perturbata - tendinta perturbatoare.** Acest raport poate fi :
- *tendinta perturbatoare inlocuieste total tendinta perturbata* (**Ex.:** Presedintele de sedinta a Parlamentului a spus la deschiderea sedintei : „Declar sedinta inchisa!”)
 - *intre cele 2 tendinte se realizeaza un compromis* (**Ex.:** analizanda vorbea despre incapatanarea sa, si dorind sa spuna „obstinatie” a spus „absidenta.”)
- B. Natura activitatii perturbate :** - rostirea gresita
- scrierea gresita
 - uitarea de nume si intentii
 - pierderea de obiecte
- C. Complexitatea actelor ratate :** - *acte ratate simple*. (un singur act ratat).
- *acte ratate complexe*. (mai multe acte ratate care au la baza aceiasi idee subiacenta)

Semnificatia actului ratat pentru psiho-terapia psihanalitica

Datorita faptului ca prin actul ratat se exprima tendinte preconstiente, profunzimea spre care ne conduce analiza actului ratat nu e atat de mare. Pe de alta parte, actul ratat care se produce in ora de analiza are avantajul ca e un fenomen spontan ce poate fi analizat imediat, in timp ce visul poate fi modificat in intervalul dintre producerea sa si prezentarea lui terapeutului.